

Inspreektekst

Geachte raadsleden,

Graag stel ik me even voor: ik ben --, voorzitter van de Bewonersvereniging Damsterbuurt en lid van de Klankbordgroep Stadshavens en Certe-werkgroep.

Nu in mei het laatste woord aan u is, wil ik als lid van de Klankbordgroep op persoonlijke titel mijn ervaring delen hoe ik "participatie", als onderdeel van de nieuwe omgevingswet en dus ook het voorontwerp Stadshavens, heb ervaren.

Even terug naar de betekenis van participatie: heel simpel "meedenken en meedoen". En dat deden we als omwonenden: betrokken, constructief én met de nodige stedenbouwkundige kennis in eigen gelederen.

In een technische briefing kreeg uw raad onlangs een presentatie over hoe de gemeente de participatieladder hanteerde in het inspraakproces van Stadshavens.

Stap 1: informeren, stap 2: inspreken, stap 3 consulteren. Prima! Kunnen we netjes afvinken. Tot 'puntje bij paaltje komt' in de vierde stap en het om het èchie gaat: coproduceren en samenwerken en burgers daadwerkelijk een stem geven.

Ik vind het ontluisterend te moeten constateren dat na vier jaar 'participatie' praktisch niets terug te vinden is van de breed gedragen inbreng in zowel de gemeentelijke reactienota en dus ook niets in het Voorontwerp Omgevingsplan. Wat de achtergrond hiervan is, zullen de insprekers na mij duiden.

Met mij voelen ook andere klankbordgroepsleden zich een excuustruus in het krachtenveld van alle stakeholders. Immers, de participatieplicht is afgevinkt en nu snel bouwen, want ja, de woningnood is hoog.

Het volgende stigma voel ik al aankomen: ontevreden omwonende is door zijn behoudzucht alleen maar bezig met eigen belang en niet met het algemeen belang. Onterecht belemmert hij/zij het proces om zo snel mogelijk te bouwen t.b.v. die vele woningzoekenden.

Achteraf constateer ik dat de participatieladder is blijven steken in een continu proces over de formele stappen in het gehele voorbereidingsproces. Noodzakelijk natuurlijk. Echter, op inhoudelijke vragen over hoe bijv. het projectplan per deelplan vorm krijgt, kregen we praktisch geen antwoord. Wilden we het daarover hebben, dan was de reactie dat de raad daarover in de komende jaren het laatste woord zou hebben. Daardoor is iedere inhoudelijke dialoog vooraf eigenlijk in de kiem gesmoord.

Geachte raad, tot slot en ik rond af:

De woningnood is hoog en ja er moet gebouwd worden. En ja, ook de hoogte in. Maar daar gaat het niet alleen om. Verdiep je als beleid- en planmakers ook eens écht in andere zienswijzen waardoor je andere perspectieven een kans geeft. Geef burgers daadwerkelijk invloed en neem hun inbreng mee in de besluitvorming. Anders is participatie schijnparticipatie en is elke input gericht aan dovemansoren die omwonenden straks weer al

te gemakzuchtig wegzetten als behoudende burgers die alleen hun eigen achtertuin belangrijk vinden.

Mijn perceptie over het gemis van echte participatie zie ik als een les die ons allen ertoe aan moet zetten na te blijven denken hoe dit te verbeteren.

Dank voor uw aandacht.